

Vzor možu † R. Lukačiču.

Zalostno sicer, a res je, da najdemo na svetu zelo malo vseskozi poštenih in značajnih mož. Še tisti maloštevilni nas zapuščajo drug za drugim. Potem, ko jih pokrije črna zemlja, bridko občutimo, da jih ni več.

Takšen vzor-mož je bil tudi pokojni gospod Rudolf Lukačič. Četudi ne prihaja več med nas, vseeno ga ne moremo pozabiti. V svojih delih živi še med nami, čeprav krije njegovo truplo že nad 14 dni hladnega groba. Gotovo bo dal še tudi »Gospodar«, katerega je pokojni 28 let naročal in prebiral, prostora za par vrstic tako zaslužnemu možu, ki nam je vsem vzgled.

Vzor-mož je bil pokojni. Takšnega se je pokazal zlasti v domačem krogu. Ljubezniv soprog, poln sočutja in skrbi je bil za njo, ki si jo je izbral za družico v življenju. Z njim je bilo lahko nositi križe in težave družinskega življenja, saj je sam vedno vzel na sebe težje breme. Mladí zet pravi: »Pet let sva živela in delala skupaj, a niti enkrat nisva prišla navskriž in nisem slišel ne ene žal besede.« Tudi nikdar ni tožil domačim, če je na tistem veliko trpel. Še zadnji dan svojega življenja ni črnil o bolečinah, niti ni ostal v postelji kljub strašnemu mrazu, samo da ne bi vznemirjal domačih in jim delal skrbi.

Enako dober je bil do svojih otrok. Krščanska vzgoja mu je bila podlaga. S skrbnim očetovskim pogledom je opominjal, če je bilo treba tudi z resno besedo, iz katere je pa vedno dihala nežna očetova ljubezen. Ni pa poznal jeze in kletve, katero očetje vse preveč radi uporabljajo na veliko škodo pravi vzgoji. V dokaz, kako je znal ta preprosti mož vzgajati, naj mi bo dovoljeno sporočiti javnosti troje njegovih pisem. Iz njih zveni velika ljubezen in skrb, ki jo je vedno imel za svoje najdražje. Ko je moral leta 1914 tudi on pod orožje, je pisal svoji ženi sledeče:

»Ljuba žena! Kakor je vladar naredil oklic na svoje narode ob času mobilizacije, tako jaz sedaj napravim oklic na svojo družino kot družinski oče. — Prišel je čas, da se moramo ločiti. Težka je ločitev, pa biti mora. Ljuba žena, vdajva se v voljo božjo! Kot oče svojih otrok nalagam Tebi, da prevzameš vso odgovornost v vzgoji, kar si tudi dosedaj izvrševala. Ne kaži do otrok nobene pristranosti! Jaz kot oče sem dozdalej storil, kar je bilo v moji moči, zanaprej pa ne morem. Poslovim se od Tebe, ljuba žena, na ta način, ker mi je najlažje tako. Ako pa je volja božja, da se več ne vidimo, spominjaj se me v molitvi! Z Bogom!«

Svoji mali hčerkici je pisal: »Ne zavedaš se še, kaj je človeško življenje. Živiš v najsrečnejši otroški dobi. Nisi še skusila bridkih časov, ki tarejo človeški rod. Ubogaj svojo mater in svoje učitelje! Naj Ti bo za vzgled Jezus, ki je bil svojim starišem pokoren! Z Bogom! Moli za očeta!«

Starejši hčerki je poslal pismo: »Prestopila si iz otroških let v dekliško dobo. Ne misli sedaj, da Ti ni treba več ubogati. Ubogaj mater, dedeka in babi-

co! Spolnui četrti božjo zapoved! Voli si za tovarišico Marijo, posnemaj njene čednosti! Brzdaj svoj jezik, govori le to, kar je potrebno. Priporoči se Sv. duhu, da razlije nad Teboj svoje darove! — Te kratke opomine Ti daje Tvoj oče, ki ga imej, ako ga ne boš več videla, v blagem spominu! Stori sem za vas otroke vse, kar je bilo do zdaj v moji moči. Ako pa Bog da, da se kedaj zopet vidimo, bo moje največje veselje, če bom mogel najti svoje otroke nepokvarjene. Z Bogom! Tvoj ljubeči oče!«

Vse to so popolnoma njegove besede. Kaj ne, kako krasna vzgoja! Ni imel nobene pedagoške šole, vendar je popolnoma razumel umetnost vzgoje. — Krščanska vera in ljubezen do svojcev mu je narekovala te očetovske nauke in opomine. Taka skrbna vzgoja mora roditi dobre uspehe, saj ji je zagotovljena tudi pomoč iz nebes, ker zida na najzanesljivejši temelji — na Boga. O, ko bi znali naši očetje in tudi matere tako vzgajati! Koliko poštenih fantov in dobrih deklet bi nam vzgojili, kako bi se zmanjšalo število izgubljenih si nov in padlih hčera! Očetje in matere, vzemite si za vzgled tega vzor-moža in očeta, potem boste pa tudi vi veseli in srečni med svojimi dobrimi in srečnimi otroci!

Kmet, ki nima brige za svoje imetje, ni kmet. Tega se je pokojni zavedal. Zato je bil sam nad vse skrben gospodar. Lepo skrbno obdelano posestvo in lična poslopja jasno pričajo, da je bil tudi tukaj mož na svojem mestu. Ni se spuščal v špekulacije, s pridnim delom je hotel preskrbeti svojce, saj za sebe je bil silno skromen in ni iskal nobene udobnosti.

Toda to še ni vse! Poleg vsega tega se je udeleževal tudi v javnem življenju. Samo naštejemo naj, koliko raznih funkcij je imel! Bil je: občinski odborik, blagajnik krajevnega šolskega sveta, cerkveni ključar, blagajnik Kat. izobraževalnega društva, član načelstva žmečke posojilnice v Središču, član načelstva vinarske zadruge Ljutomerčan, član načelstva Gospodarske zadruge v Ormožu in v Središču. Povsod je delo rad prevzel in ga tudi vestno vršil. Ko je prišel ves truden zvečer iz polja, je še urejeval račune, ki so bili vedno v najlepšem redu. Ob nedeljah, ko je izvršil svojo krščansko dolžnost, je zopet sedel k raznim zapisnikom ter računal in potem pa se še udeleževal sej. Veliko svojih moči je žrtvoval za katoliška društva. Od njihove ustanovitve pa do svoje smrti jim je stal ob strani in jih vsestransko podpiral. Ko je začela misliti katoliška mladina v Središču na lastni dom, je on delal in skrbel, kakor bi gradil svojo hišo. Zaslepljeni liberalci so hoteli v svoji čudni kratkovidnosti delo ovirati. Dvakrat se je moralo delo na Društvenem domu ustaviti. Lahko si mislimo, kako je bolelo to za vse dobro navdušenega moža, ki pa se ni dal splašiti, saj je vedel, da dela za pošteno in

koristno stvar. Kljub vsem intrigam je pa bil Društveni dom zgrajen in že šest let služi krščanski prosveti ter bode še leta in leta zavetišče in šola odrasajoči mladini. Pokojni je skrbel za ta dom kakor za svojega, pa tudi njegova hiša je bila vedno na stečaj odprta in karkoli so katoliška društva rabila, so dobila pri njem. Starši, v tem domu je vaša mladina na varnem, zato jo pošljite tja in koristili boste otrokom, pa tudi sebi. Katoliški starši, kjerkoli imate katoliške domove, zavedajte se, da tja spajajo vaši otroci in nikamor drugam.

Še veliko bi se dalo povedati o tem možu. Zlasti bi se še lahko od njega učili ljubeznivosti v občevarju. Z vsakim človekom, tudi z nasprotnikom, je bil vedno uljuden in prijazen. Tudi ustrege! je vsakomur, kjer je le količkal mogel in velika je vrsta tistih, ki so mu iz srca hvaležni za izkazano dobroto.

Ni še minilo leto, kar sva se prvič v življenju videla, vendar ga ne bom mogel pozabiti. Dne 1. aprila bo eno leto, ko sva se sešla, ne na njegovem domu, ampak v Društvenem domu. Prodajal je vstopnice za »Pasijon« in me s skrbnim očesom pogledal kot oče. Upam, da zdaj Tvoje duševno oko gleda, kar naše oči še ne morejo, in uživaš plačilo pri Vsemogočnem za svoje neštene dobre. Tvoje truplo, Rudolf, počiva na našem ljubkem pokopališču in mi je postalo še dražje, odkar je sprejelo tudi Tebe. Zlato solnce bo vsaki dan prisvetilo in poslalo tople žarke čez širno ravan — a Tebe ne bo predramilo. Drava bo nemirno šumela mimo noč in dan — Ti pa boš v miru. V »Mladolesu« bo šumelo drevje v vetru — Ti pa boš molčal. Nad Tabo se bo kmalu dvigal škrlanec in pel svojo pomladansko pesem — Ti pa boš spal. Dragi Rudolf, počivaj mirno v domači zemlji, ki si jo tako ljubil. Naj Ti bo lahka gruda, ki si jo pojl s svojim znojem. Tvoja duša pa naj uživa plačilo pri večnem Bogu. Na svidenje nad zvezdami!

Stakne, kaplan.

Zanimivosti.

Več solnc na nebu.

Letošnja izredno ostra in dolga zima je tudi doba prav posebnih nebesnih pojavov. V torek predpoldne so opazovali po raznih krajih mariborske in ljubljanske oblasti prikazen več solnc. Kako je zgledal ta pojav v očeh opazovalcev, hočemo navesti dva primera.

Kako so gledali prikazen kar štirih solnc — Ljutomerčani?

Poročilo iz Ljutomera se glasi: »V torek ob pol 16. uri smo v Ljutomeru opazovali nenavaden pojav. V precejšnji oddaljenosti od izredno bleščečega solnca je bil nežen mavričast kolobar, in v njem so stala v enakih presledkih štiri meglena solnca z medlo svetlobo: na le-

Družinsko Pratiiko za leto 1929

vi, desni, zgoraj in spodaj. Slednje je bilo za hribom. Od solnc na levi in desni je izhajal precejšen odsev, toda le na zunanji strani kolobarja. Nebo so pokrivali tanki oblaki. Najprej je obledelo gornje solnce, potem je debelejši oblak izbrisal levega, ki se je pozneje zopet prikazal, najdalje časa se je videlo desno. Prikazen je izginila ob 16.30.

Kako je bilo s prikaznijo v Ljubljani?

Dne 19. februarja, kmalu po 9.30 so videli v Ljubljani na nebu lahek, bel, nitkast obroč, ki je bil ponekod nekoliko gostejši. Na obeh straneh solnca je bilo videti že dve svetli solnci, ki sta žareli rdeče na straneh, obrnjeni proti solncu. Na levi strani solnca je bilo opaziti še dve bledejši solnci. Najlepši prizor je bil okoli 10. ure predpoldne. Navpično nad vodoravnim obročem so se spuščale mavrice, ki so se potem križale.

Slično kakor zgorajni poročili, se glasi vsa iz Slovenije. Prikazen več solnc opisuje zgodovinar Valvazor l. 1515. Takrat so se pokazala na nebu tri soln-

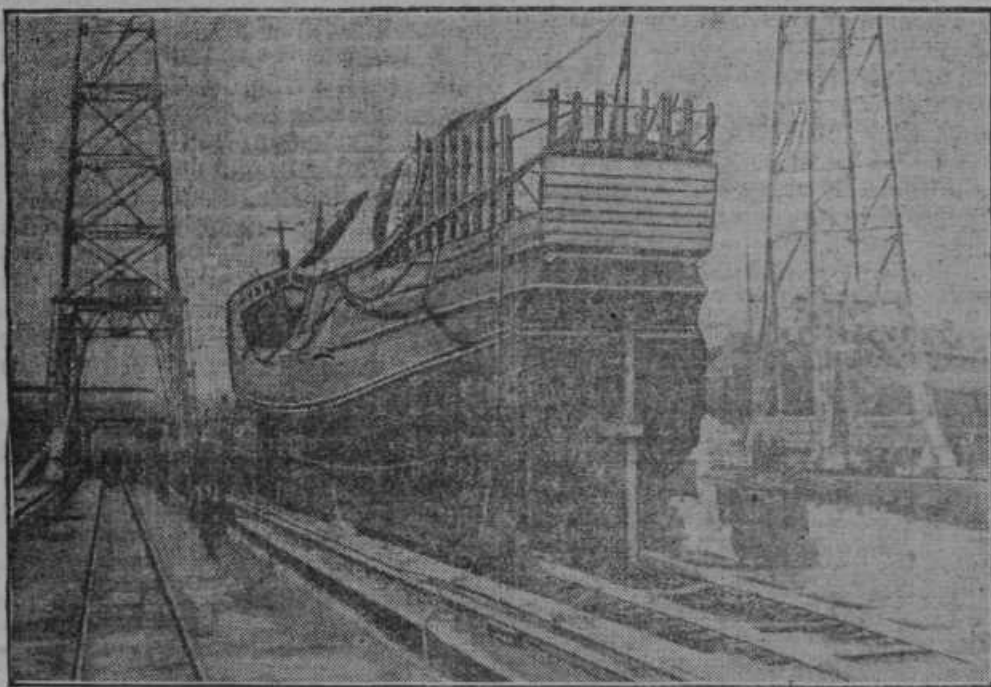
ca 10. februarja v treh mavricah. Prikazen več solnc smo doživeli po naših krajih v terek po preteku 414 let prvič.

Razlaga prikazni.

Opisani nebesni pojav je čisto naravna posledica letošnjih izvanrednih vremenskih razmer. Prikazen več solnc je nekaj navadnega za severne kraje proti severnemu tečaju in je nekaj sličnega, kakor fata morgana, ki je doma po najbolj vročih puščavah. Več solnc na nebu je posledica različnih zračnih struj. Na kraju, kjer je bilo videti izredno prikazen, sta zadeli skupaj dve zračni struji: topla in mrzla ter redka in gosta in odsev te zmesi mešanega zraka je bila prikazen več solnc.

V starih časih so pripisovali izrednim prikaznim na nebu izbruhe vojsk, kužnih bolezni, povodenj, gladi in raznih drugih večjih nesreč.

Pojavi izrednosti na nebu so le posledica vremenskih razmer, jih danes lahko razložimo čisto naravnim potom in niso znamenja za kako nesrečo.

Ladja »sv. Marija«, na kateri je odkril Kolumb Ameriko. Na Španskem so zgradili po nekdanji ladji novo v spomin na Kolumba.

Narod, ki izumira.

Učenjaki in narodoslovci so se začeli v zadnjem času posebno zanimati za Jenisejske Ostjake. Ostjaki so narodi, ki šteje danes komaj še 700 duš in prebivajo po gozdovih ob sibirski reki Jenisej in njenih pritokih. Teh par sto ljudi je še edini preostanek nekoč močnega in daleč po sibirskih pokrajinah razširjenega naroda.

Ostjaki se pečajo in preživljajo še danes izključno le z lovom. Predvsem lovijo veriverice, ki skačejo po nepopisno obširnih gozdovih Sibirije v velikih množinah. Druga žival je sobolj, ki daje eno najboljših in najbolj dragocenih kožuhov. Ostjak izkupi za 1 veriverično kožo 1.50 rublja, za soboljevo 200 rubljev. Radi izredne lovske sreče in dragocenosti kožuhovine bi bil lahko vsak Ostjak bogatin, pa je ravno nasprotno resnica. Več ko izkupi, več za-

pije na dragem žganju. Po leti in jeseni je popolnoma suh na žepu in komaj že čaka na izkupiček lova.

Visok sneg in led začenjata po Sibiriji v sredini septembra in decembra doseže zima — 50 stopinj C. Prava zima se začne za Ostjaka šele januarja, ko se poda na lov za tri mesece. V lovišča se podajo moški na saneh in s psi-gonjači. Prehrano prinesejo lovčev ženske.

Pred dobrimi 10 leti je preganjal Ostjak zver z lokom in pušico in šele v novjšem času se je oprijel puške. Radi dragocenega kožuha lovijo sobolje tudi še danes v mreže.

Še trojna divjačina preživlja Ostjaka in to so los, divji severni jelen in medved.

Los je precej velik in ga lovijo na trojen način. V jeseni ga izvablajo lovci v zemljo izkopane jame, po zimi ga

gonijo tako dolgo, dokler ne omaga, in na spomlad iz čolnov.

Torej na jesen koplje Ostjak po gozdih globoke in široke jame za enega losa. Odprtino pokrije z dračjem in nerodna žival pade v past.

V visokem snegu in ostri zimi se podi los okrog po gozdovih po 3 do 6 komadov skupaj. Brzi Ostjak preganja žival k nogam tako dolgo, dokler ne opeša in se postavi preganjalcu v bran. V trenutku, ko nastavi los rogovje, da bi podrl lovca, skoči ta za drevo in ustrelj nerodneža iz zasede. Na spomlad prežijo na lose v čolnih, ko bredejo preko rek iz ene strani na drugo.

Pogon za divjimi jeleni in medvedi je težavnejši, a je tudi na tem polju Ostjak pravcati mojster.

Kakor je razvidno iz omenjenega, se preživlja narodič Ostjakov z lahkoto, a bo po nekaj desetletjih izumrl radi — preobilnega zavživanja žganja.

*

Komu prepuščajo Mongoli mrtve.

Mongolska plemena, ki so nastanjena ob robih grozne puščave Gobi v Srednji Aziji, prepuščajo mrtve psom. — Strašna je ta trditev, a resnična.

Indijci nosijo mrtve iz mest in jih polagajo na posebne lesene ali zidane stolpe čisto kje prosto na polju. Izpostavljenega mrtveca se lotijo veliki jastrebi, ki oklujejo v par urah truplo do belih kosti. Jastrebi mrhovinarji, ki opravljajo službo grobokopov, so pri indijskih plemenih v največjih čisljih. — Zgoraj omenjeni Mongoli, ki so pastirski narod, redijo izredno veliko najbolj divjih in požrešnih psov.

Ako oslabi ali zboli Mongol na smrt, ga prenesejo malo pred izdihom iz glavnega taborišča pod poseben šotor. V majhnem šotoru, ki je pri siromakih le ena raztrgana večja cunja, se poslovi bolnik od tega sveta. Kakor hitro je umrl čisto sam in zapuščen, spustijo nad šotor gladne pse, ki požrejo mrliča — s kostmi vred.

Zunaj večjega mongolskega mesta Urga se podi po prostem polju na stotine podivjanih psov. Te živali se preživljajo od mrličev, katere nosijo ven iz mesta na prosto. Čim hitrejšo požoro psi mrliča, tem svetejše je bilo njegovo življenje.

Mongolske kneze in bogatine mečejo kot mrliča razven psom tudi ribam. Le najbolj sveto živeče osebe po smrti sežgejo. Ali bo mrtvi vržen psom ali ribam, ali bo zažgan, o tem odločajo posebni preroki iz duhovniškega stanu.

Usoda umrlega človeka je najbolj čudna, brezsrčna in popolnoma divjaška še danes le pri nekaterih azijskih narodih in plemenih.

*

Društvo katoliških advokatov. V Rimu so osnovali katoliški odvetniki društvo sv. Alfonza Ligorskega. Sv. Alfonz je bil advokat in je vršil ta poklic od leta 1715 do 1723 in radi tega so si ga izbrali advokati za svojega patrona. Sv. Alfonz je že bil kot 16letni mladenič doktor prava in začel advokatske posle v starosti 19 let.

**Millijonar razdelil svoje imetje reve-
m.** Angleški grof Ennismor, sin lorda Lisboola, eden od najbolj bogatih Angležev, je daroval svoje ogromno premoženje novoustanovljeni dobrodelni organizaciji, ki se imenuje »Društvo bližnjega«. Ta organizacija bo razdelila grofovo imetje med siromake. Istočasno se je odpovedal grof grofovskemu dostojanstvu in je pozval tudi druge angleške plemenitaše, da se naj ravna-
jo po Kristusovih naukih.

**Raziskovanje južnega tečaja prelože-
no na poletje.** Ladja »Eleonor Bolling«, ki zalaga raziskovalce južnega tečaja pod vodstvom Amerikanca Byrda z vsemi potrebščinami, se je vrnila v soboto, dne 16. februarja iz Kitovega zaliva v Dunedin na Novi Zelandiji. Tako ko bo natovorila živila, se bo zopet vrnila v Kitov zaliv k raziskovalni ekspediciji. Kapitan tega parnika je izjavil, da bodo raziskali južni tečaj s pomočjo letal šele bodoče poletje, ker za tedaj upajo na najbolj ugodne vremenske prilike. Prvi cilj, kojega hočejo raziskovalci doseči sedaj v zimskem času, je točka, kjer je ponesrečil kapitan Scott. Izredno vreme, ki je objelo letos celi svet, ovira tudi raziskovalce južnega tečaja.

Listnica uredništva.

Vse dopise in objave, ki niso bili objavljene v tej številki, bo prinesel »Gospodar« prihodnjič.

Nove knjige.

Slovenska pesmarica. Ravno kar je izšla knjiga »Slovenska pesmarica«, zbirka najpriljubnejših narodnih in umetnih slovenskih pesmi, uredil Ante Beg. Cena nevezanemu komadu je 40 Din in se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

ZA RAZVEDRILLO
Je že tako! Človek mora od časa do časa pograbit palico, jo mahnuti ven med ljudi, da izve kaj novega. Pa sem jo mahnil oni dan, ko je pošteno snežilo. Kmalu dohitim moža, ki je kar korajžno čikal in pršil tobakove sline okoli sebe, ko da se je hotel zavarovati proti mrazu in snegu. Beseda je dala besedo in tako mi je mož konečno začel dobrodušno pripovedovati, kaj se mu je nekoč pri čikanju pripetilo. Nek prijatelj, naj kar povem, da je bil to sam gospod kaplan dotičnega kraja, je imel na vado, da je spravljal ogorke in ostanke cigar, pa jih nosil, včasih kar cel zavitek obenem, temu možu. Ta pa jih je skupno z drugimi že prežvečenimi čiki spravljal na polici v hlevu. Zaloga je bila torej vedno polna. Samo stegnil je mož z roko, pa je bil čik v ustih. Neko jutro pa se možu iz čika, ki je bil čutiti nenavadno mehak, izcedi v usta (ki niso bila posebno razvajena) neprijetno dišeča in grenka snov, pa čim bolj žveči, tembolj je neprijetno. »O ti presneta gospod, kaj pa so to pot prinesli! Saj že pravim, na nikogar se ni zanesti, že na

gospoda kaplana ne!« je mož godrnjal, dokler ni vsega mogočno izpljunil. — »Brrr, kosmata kapa, kurja smrt!« zavpije, kajti ni bil oni gospod kriv takšnega čika, ampak kokoš, ki je bila zletela na polico in na nji nekaj odložila. No, kako naj rečem, ni bilo jajce, ampak manjše od jajca, ne, bilo je čisto podobno čiku, a le ni bilo pravi čik. Od takrat naprej pa je bil mož vse bolj previden in je vselej čik z roko potipal, in če se je ta reč v roki »združila«, je bilo sumljivo, da ni iz dobrodejne tobakove rastline, ampak iz druge fabrike. — In mož je mogočno pljunil pred se, prav tako kot takrat, pa sva si segla v roko in se razšla. Mene pa je ta prigodba vso pot zabavala, da nisem čutil mraza in snežnega meteža.

Z zaslužen nagrado je bila odlikovana stara glavna kolektura drž. klasne loterije Bankovno komanditnega društva A. Rein i drug v Zagrebu radi svojega dolgoletnega vestnega delovanja, s katerim je pridobila zaupanje v javnosti cele države ter ima med čitatelji našega lista mnogo stalnih odjemalcev. Igralcem dr. klasne loterije, ki so stopili s to tvrdko v stik, se more ta le najtopleje priporočati ne samo radi njene solidnosti, ampak tudi, ker jo stalno spremlja dobra sreča ter je tekom let izplačala strankam mnogo velikih dobitkov.

Cene in sejmska poročila.

**Mariborsko sejmsko poročilo z dne 22. sve-
jana 1929.** Na svinjski sejem je bilo pripeljanih 13 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči od 5 do 7 mesecev stari 300 do 400 Din, 1 kg žive teže od 10 do 12.50 Din, 1 kg mrtve teže od 16 do 18 Din. Prodanih je bilo 9 svinj.

Jajca so dosegla v tej zimski bajno višino v cen 3 Din.

Cene svežim kožam. Lahke goveje kože so po 16 Din, težke po 17 do 18 Din, telečje po 24, svinjske po 21—22 Din 1 kg.

Cene lesu. Na lesnem trgu je povpraševanje za to-le blago: hrastovi pragi holandskih dimenzij; velike količine hrastovih podnic 50 meja, 43, 53, 63 mm, 2.65, 2.85, 2.90 mm, 18—28 cm; testoni vsake količina; žamana bukovica od 40 do 100 mm, od 2 m naprej s toleranco 10% kratkega blaga; mehki les tombante 12, 18, 24, 38, 48 mm; morali, polorali in remeljni; hrastovi frizi 25% kratkih, od 30 do 60 dolžine, širine pa malo 4, 5, večinoma 6, 7 in 8 cm, 80% I, ostalo II. Za drva se plačuje sedaj 16 Din nakladna postaja (polusveža), za oglje 80—85 meja.

Žitne cene. Gornjebaška pšenica velja 250, na nekaterih postajah tudi 252.50, sremska 250—252.50 nakladna postaja. Banatsko blago se nudi po 245—247.50. Cene koruzi so za 5 par višje. Bosanski oves je po 247.50.

★

Poškodbe mraza na vinski trti.

Stari ljudje pravijo, da ne pomnijo takega mraza kot je bil letošnji zimo. To je nepobitna toda žalostna resnica. Že v prvih začetkih zime je nastopal o-

ster mraz, kakršnega nismo bili v prejšnjih zimah vajeni. Svoj višek pa je dosegel dne 11. februarja, kateri dan je bil usodepoln za ljudi, živali in rastline. Omenjenega dne so kazali »mrazomeri« okroglo 30 stopinj C pod ničlo. Ne samo ta dan, ampak večji del letošnje zime, je bil prava katastrofa za naše kmetijstvo.

Poglejmo, kakšno škodo je povzročil v gorici. Znaki poškodb mraza na vinski trti so očitni že sedaj, bolj še pa bodo takrat, ko bo nastopilo toplejše vreme. Kako se spozna poškodba po mrazu na vinski trti? Vzame se oster nož in se prereže oko čez polovico od vrha proti dnu. Ako je prerezano oko, ki je sicer v sredini zeleno, temnorujave barve, je znak, da ni več živo — je zmrzlo. Ako se prereže rozga in se vidi med lesom in skorjo temnorujavo črto, je to znak, da so tudi rozge (enoletni les) trpele vsled mraza, ker je uničena živa plast (kambij). Še nevarnejši je slučaj, če se opazijo na prerezu rozge rujave lise, kar znači, da je cela rozga uničena. Če se še odloči skorja raz dvoletnega in starega lesa in je spodaj rujave barve, potem to pomeni uničenje cele trte.

Tozadevne preiskave so se izvršile v vinogradu vinarske šole v Mariboru, pri katerih se je pokazal presenetljiv rezultat. Oster mraz ni prizanesel prav nobeni trti, naj si bo ta ali ona sorta, stoječa v nižini ali višji legi. Posebno so prizadete bujnorastoče sorte in sorte, ki imajo puhel, mehek les. Tako so zelo močno poškodovane sledeče: mozlavec, neuburgovec, beli burgundec, silvanec, veltlinec, portugalka, rulandec in traminec. Pri omenjenih sortah niso šla samo očesa po zlu, ki so mestoma pri prerezu naravnost črna, ampak je tudi na enoletnem in celo dvoletnem lesu živa plast med skorjo in lesom čokoladno rujave barve. Ostale sorte, kot so: žlahtnina, renski rizling, laški rizling, muškati, frankinja in muškati silvanec niso tako močno poškodovane; najde se še mnogo zdravih nepoškodovanih oces. Značilno je to, da so očesa in enoletni les na prisojni strani mnogo več trpeli vsled mraza kot na obratni strani. To pa vsled nagle spremembe v toploti, radi obsevanja solnca. Celotno komaj vidne špranje ali razpoke je opaziti v skorji rozg. Trditev, da bi kje mogoče debela plast snega obvarovala omenjene škode, je malo verjetna, ker največji mraz je nastopal pred padanjem zadnjega snega. Pri tem še pomislimo na visoke krake, ki so ponekod zelo v navadi radi nepravilne rezi, potemtakem nam ni mogoče misliti na kake izjeme. Kaj naj storimo sedaj? Rešimo, kar se rešiti da! Običajen čas rezi je že tukaj. Važno in prevdarno delo čaka našega vinogradnika. Ker pa ni sigurno, katera očesa bodo sploh pogonala, zato bo najboljša, da se izjemoma letos z rezjo ne prenačimo, ker v nasprotnem slučaju škodo še povečamo. Izkušnja namreč uči, da v velikem mrazu še vseeno ostanejo na nekaterih mestih rozge očesa nepoškodovane. Zato se priporoča vsakemu vinogradniku, naj se najprej prepriča v lastnem vinogradu na več mestih o poškodbah vsled